

סכריי-דיאודורנט
Bac
יעניק לך הרגשת רעננות במשך כל היום
שלושה סוגים לבחירתך:
MILD SOFT • FRISCH CLEAR • HERB DRY

אי אצלם כ... מינולטה

להשיג בהזדמנויות המובחרות

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תליאביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 260134, תאריך 136 • מען מברקי: עולמפרס • הדפוס החדש בע"מ, ת"א, רח' בן-אביגדור • הפצה: גד בע"מ • גלוסות: צינקוגרפיה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.

יש לי חדשות בשבילכם: במרוצת הדרות היו כמה אמנים שראו את ישו ברצורה שונה. אפילו ציירו אותו ככוש. **אריה ניר, ירושלים**

הכל עניין של גיאוגרפיה. דמות הצלב ככוש, כפי שראה אותו אמן מזרח אפריקאי — ראה תמונה.

ישו

עיתוי

הגינני

המחלה הרוסית היא, כפי הנראה, מחלה מדבקת מאוד. הוכחה לכך אפשר למצוא בגילויי-הדעת שפירסם „הוועד הי מרכזי“ של אגודת הסופרים העבריים. שי בו גינה את פרופסור דן מירון על דבר רים שאמר בעיקבות ביקורו ברוסיה. ייתכן שרשמי של מירון היו מסולפים. ייתכן שראה רק אותם דברים שלמאר חיו נוח היה להראותם לו. ייתכן שדבריו שימשו מטרת פוליטית סמויות, או גלויות. בכל אחד מהמיקרים, הדעת נר נתת שאגודת הסופרים תילחם על זכותו של אחד מחבריה להביע את רשמי בו פומבי.

חופש הביטוי, כך נידמה, צריך להיות מוגן, בראש ובראשונה, עלידי מי ש עיסוקם ספרות — דהיינו עלידי הסופ רים. אבל לא כך חושבים חברי „הוועד הי מרכזי“.

יכולים היו חברי הוועד לקום ולהתנגד, באופן אישי, לדעותיו של מירון. במקום לעשות כך, לבשו על עצמם את גלימת ה„וועד“ ויצאו להילחם בעוכריי של ראל, בשם כל סופרי המדינה.

הצרה היא שמתחת לגלימה אפשר לראות את סימני החיידק האדום. נראה שלפי תפיסת „הוועד המרכזי“ חופש-הביטוי טוב רק בשביל הרוסים. תוספת ריה רע מחלוה לגינוי בעובדה שנעשה בזמן שמירון יצא את הארץ. מס' חבר שגם גינוי הביטוי הוא עניין של עיתוי. **יעל פישבין, פתח-תקווה**

ראש המועצה

לא מתאים

„העולם הזה“ 1775, „זאת שחי תות זאת!“ על מילגות הלימיר זים באוניברסיטה שחילקה מועצת נס-ציונה למקורביה.

ישראל שמידט, ראש מועצת נס-ציונה, נתן את ההסבר הבא לעובדה, כי העירייה לא פירסמה ברבים אודות מילגות הלימיר מודים שהועמדו לרשות סטודנטים מקר מים:

„לא עשינו פירסומת כדי לא לגרום לחסיסה. הרי כל אחד היה מגיש את מר עמדותו של בנו... פשוט לא ידענו איך לחלק את המילגות.“

נראה לי כי ראש מועצה, המודה במר פיו כי לא הצליח לפתור בעייה מינהלית וציבורית כה פשוטה — מקומו לא יכירנו בכיסא אותו הוא מחמם כרגע.

צימורה בלאי, תל-אביב

אפשר לסדר לו מילגה בפרוטקציה.

קוראים השוהים מכתבים מתבקשים לנחם אותם בקצרה. עדיפות תינתן למצרפים תמר נות למכתביהם.

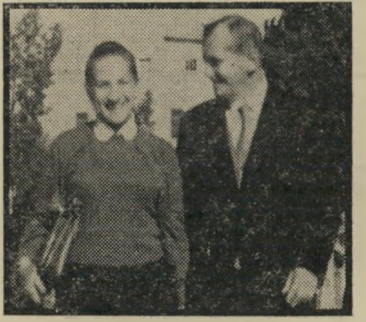
טיעון שלו כלפי המדינה והמישטרה. במיכתבו יצא אל-אסמר מהנהגה כי המיכתב, אשר נשלח מהמחבל ושכלל הוראות להתקשרות עימו, אכן היה קיים, לכן אצא גם אני מהנהגה זו. אל-אסמר ציין כי המחבל שולח-המיכתב תב הגיע למסקנה, מתוך דברי הביקורת של הנמען כלפי המישטרה אשר התפרסמו, כי הנמען לפחות לא יסגיר את האדם, שיתקשר עימו, לשלטונות. אם ידוע לאל-אסמר או לא, אזי על-ידי אי-הסגרתו של המחבל עובר הוא על החוק, ומהווה סכנה לציבור. לכן היה לרשות המבצעת יסוד סביר להניח כי מר אל-אסמר הנכבד מהווה סכנה לציבור, ומשום כך עשו מה שעשו בצדק, ולא המשיכו במה שעשו שלא בצדק. הערת אגב: פירסום המיכתב, או אי-פירסומו יוכיח על חופש-הדיבור והדמוקרטיה, אליהם חותר העולם הזה במרץ רב מדי.

דוד לוי, חברו ארגון דב, ירושלים
הודות למרץ מופרז זה, מתפרסם גם מיכתבו של הקורא לוי, כשרות דוב.

שערוריה משטרתית

בערב שבת

בשעה 17.45 כשרעייתו היתה עסוקה בהכנת מטעמי שבת ואני כעוד נגדה ערסק בעניינים שיגרתיים, השמיע, פתאום,

אברהם ויהודית כהניו

פעמון הדלת צילצול ממושך. ניגשתי לדלת ובהצצה דרך חור הויהוית נתחוויר לי כי שוטר בדרגת סמל-שני דורש שאפתח לו את הדלת ולהרשות לו להיכנס לדירה. ההפתח דו-שיה בגין זכור יות האזרה.

מה הבעייה שלך? שאלתי. „אני רוצה לחקור אותך!“ ענה. „תשלח לי הזמנה בדואר!“ עניתי. „אפרוץ את הדלת אם לא תפתח!“ „האם יש לך צו מבית-המשפט?“ שאלתי. „לא!“ ענה.

בינתיים, רעייתי, שלא יודעת מהותן של זכויות האזרח, ומחשש כי יבצע את איומו וזה יעורר את סקרנותם של הרשכנים, יצאה לחצר, דרך מירפסת המטבח, אחרי שקפצה מעבר למעקה, והפציירה בשוטר שלא יבצע את איומו, כי אני בעלה, חולה ועצבני. זה נתן לו מוצא לבדו מפעולה בלתי-מכובדת.

הסתבר לי שהשוטר בא מרחובות! זהו מעורר תמיהה: מהד שר-המשטרה והרמקח הכללי קובלים על מחסור בכוח אדם, ומאייד מבזבזים כוח-אדם לפעולות סרק בלתי-חוקיות. מהד טוענים הגיל כי תקציב המשטרה לא מספיק לממן את צרכי המשטרה ומאייד מבזבזים רכב משטרה עם שני אנשי משטרה ללא-תועלת ו/או תכלית.

יהודית ואברהם כהניו, תל-אביב

אברהם כהניו היה בעל דרגה ב משטרת המנדט, ואחר במשטרת ישראל, משנת 1937 עד 1968.

הנוצרי

השחור

„העולם הזה“ 1779, „כל אחד ישו“, על תמקיד ישו בטרט חדש. בכתבתכם על ימו, אתם מביאים סידרה של תמונות ומתחתיה הכותרת: „כך נראה ישוע בגיוסוף מנצרת בעיני ה אמנים במרוצת הדורות — גבר רוחני, מוקן, בעל מבט טובל ותווי פנים עדינים.“